

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6200

гр. София, 20.07.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в закрито заседание на 20.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **4455** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от ДОПК във вр. чл. 226 от АПК.

Образувано е след връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд с решение № 4368 от 25.04.2023 г. по адм. дело № 9816 от 2022 г. на Върховния административен съд, осмо отделение, с което е отменено Решение № 3865/10.06.2022 г., постановено по адм. дело № 12789/2021 г. по описа на Административен съд – София-град, като са дадени следните указания, а именно: да се обсъдят всички доказателства и доводи на страните, които са относими към спора, като се прецени дали са предпоставките, обосноваващи протичане на ревизията по чл. 122 от ДОПК, след което да се прецени дали установените с акта задължения са правилно определени за всеки от процесните периоди, като при необходимост може да се допусне съдебно-счетоводна експертиза.

Предмет на спора е жалба, подадена от П. М. Ц. от [населено място], против РА № Р-22002220005945-091-001/27.05.2021 г., издаден от органи по приходите, изменен и потвърден с Решение № 1740/12.11.2021 г. на директора на „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, с който по отношение на П. Ц. са установени следните задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ: за 2013 г. – 378,00 лв. главница и 271,48 лв. лихви; за 2014 г. – 810,00 лв. главница и 499,45 лв. лихви; за 2015 г. – 990,00 лв. главница и 509,64 лв. лихви; за 2016 г. – 1 242,00 лв. главница и 513,40 лв. лихви; за 2017 г. – 2 673,00 лв. главница и 833,89 лв. лихви и за 2018 г. – 5 292,00 лв. главница и 1 114,35 лв. лихви, както и задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ: за 2013 г. – 1 578,39 лв. главница и 1 133,62 лв. лихви; за 2014 г. – 1 448,88 лв. главница и 893,38 лв. лихви; за 2015 г. – 187,89 лв. главница и 96,77 лв. лихви; за 2016 г. – 285,25 лв. главница и 117,91 лв. лихви. Общият размер на установените с ревизионния акт задължения възлиза на 20 869,30 лв., от които 14 885,41 лв. главница и 5 983,89 лв. лихви.

С оглед изложеното и в изпълнение на указанията дадени от касационната инстанция,

Съдът следва да насрочи делото в открито съдебно заседание, а на основание чл. 154, ал. 1 АПК вр. чл. 159, ал. 2 ДОПК следва служебно да конституира страните по спора. На основание чл. 170, ал. 1 АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК съдът следва да даде указания на страните какво е разпределението на доказателствената тежест между тях във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото.

Тъй като ревизията е проведена при условията на чл. 122 и сл. ДОПК, то издаденият ревизионен акт се ползва с доказателствената сила по чл. 124, ал. 2 ДОПК – фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено със събраните доказателства.

Воден от горното, Административен съд София-град, III-то отделение, 44 състав,
ОПРЕДЕЛИ:

Насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 19.09.2023 г. от 15:45 часа, за която дата и час да се призоват страните.

КОНСТИТУИРА като страни по делото:

Жалбоподател: П. М. Ц., ЕГН – [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, офис 4, чрез адв. Е. Й., тел. [ЕГН].

Ответник: директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при ЦУ на НАП.

Да се уведоми СГП с оглед възможността за встъпване по чл. 16, ал. 1, т.3 от АПК. УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл. 154, ал. 1 от ГПК вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК, носи доказателствена тежест, при условията на пълно и главно доказване, за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения.

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя в 7-дневен срок от получаване на съобщението, с писмена молба с препис за ответната страна, да формулира доказателствените си искания, включително и да поиска назначаване на съдебно-счетоводна експертиза.

УКАЗВА на основание чл. 163, ал. 3 вр. чл.170, ал.1 АПК вр. §2 от ДР на ДОПК на ответника, че негова е доказателствената тежест да установи наличието на основанията по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 ДОПК относими за процесните данъчни периоди, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Препис от определението да се връчи на страните на основание чл. 138 АПК във вр. с & 2 ДР на ДОПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: